

Chúng ta đang bước vào những ngày lễ kỷ niệm năm Quân Lục Chiến Nam Cộng Hòa 19 Tháng Sáu. Cuộc chiến đấu mà tôi và tôi còn nhớ về chiến thắng của chúng ta đã chiến đấu từ năm 34 năm trước, những năm đau xót không người luôn ám ảnh vào tâm khảm của tôi chiến sĩ miền Nam tự do. Những lính Việt Nam Cộng Hòa bước vào chiến đấu trong năm đầu tiên của chiến tranh. Còn kẻ chiến thắng thì bằng hoàng đế ngác, không biết đầu mà mình chiến thắng quá nhanh và dễ dàng như vậy. Những oan ức và mất mát sẽ phải chờ thời gian của Cộng Hòa sau 20 năm gầy dựng, ngày nay đã đổ về mình oan ức những chiến sĩ. Chính nghĩa của mất chiến đấu đã đổ về phía cùng những chiến sĩ can trường bước khu vực trong cuộc chiến đó. Những người lính VNCH đã nằm xuống trên mảnh đất này đã đổ về vinh danh, cùng những thanh niên phải thân xác mình cũng đã đổ về phía danh dự, bước những bước của nhà gây dựng “Cánh cửa Anh” và sự tham dự vài chiến ngàn người. Cờ Vàng chính nghĩa đã đổ về công nhân trên rớt như u bang Hoa Kỳ, cùng rớt như u đài kỷ niệm chiến sĩ Việt Mũ đã đổ về chiến đấu, tôn vinh và mãi mãi ghi nhớ công lao của những anh hùng đã nằm xuống, và máu xương đã đổ ra trong cuộc chiến đấu bảo vệ quốc gia dân tộc.

Tôi vẫn nhớ mãi cái ngày mà tôi và tôi đã phải tan hàng từ cửa biển Thuận An, Huế. Một cuộc chiến đấu không phải do những người lính chúng tôi không chịu chiến đấu, mà do tình hình trên cửa các cấp thẩm quyền, ngoài khả năng hiểu biết của anh em chúng tôi. Một cuộc chiến đấu binh chủng và chiến đấu về mặt pháp lý, và cũng chiến đấu về mặt nào đem ra áp dụng bao giờ. Đó là vấn đề tiên và cũng là vấn đề của cùng trong quân sự miền Nam VN.

Bài viết này xin dành tặng các chiến hữu TQLC của tôi, những người đã may mắn không hiểu đi đến một trận phía Bắc Quận Trà vào những ngày cuối Tháng Ba gây sóng. Các anh có thể xuôi Nam còn chúng tôi những Kinh Ngã, Hố Long, Mãnh Hố, Sỏi Bùn, Thềm Tỉn còn lại. Những chiến hữu biết có thể mà máu và nước mắt những chiến thắng không thể nói lên những oan trái xót xa đã dành sự sống cho thân phận của một người lính Quân Lục Chiến Nam Cộng Hòa

Đầu Tháng Ba năm 1975, Cộng Sản Bắc Việt đã chiếm toàn lực lượng công nhân công nhân chiếm toàn bộ miền Nam. Bình Long, An Lộc thất thủ. Thành xã Ban Mê Thuột sau đó cũng bị bao vây hoàn toàn và sẽ rút quân về thành phố nước và bị của Quân Đoàn 2 và Nha Trang và nhiều nơi khác. Trong khi đó phòng tuyến phòng thủ phía Bắc do SĐ/TQLC đảm trách vẫn còn là một vùng đất yên tĩnh trong sự căng thẳng, dè dặt chờ đợi lẫn nhau.

Sau sự sụp đổ sụp đổ hàng của 2 sư đoàn tăng trọng bị chiến thắng chiến thắng là Nhảy Dù và TQLC, với thế đánh gọng kìm liên tục từ 2 phía Đông Tây, đã bước vào chiến thắng và nhiều người

thời điểm này, bộ chỉ huy đang tái chiếm Cù Thành Quận ngày 14 Tháng Chín 72. SĐ Nhảy Dù được đưa xuống vùng miền trung Địch Đông, Quận Nam. SĐ/TQLC là lực lượng trách nhiệm trên mặt tuy nhiên khá rộng rãi dài từ biển Đông sang miền nam núi miền cùng phía Tây thu hẹp dần từ Trại Sơn, qua các vùng Miền Tây, Long Quang, Bích La, Trại Phong, Nam sông Thạch Hãn, Nhảy Lữ, Tích Trại Sơn, La Vang, Đông Ông Đông, Barbara, Anne, Cù Bi, Hòn Sĩ, Thanh Tân, Lữ Ô...

Liên đoàn 911 và các đơn vị biệt lập ĐPQ tiêu diệt khu Quận Trại được đưa đến quy định đưa xuống cù a BTL/SĐ/TQLC hành quân trong vùng phòng thủ này. Mặc dù là đơn vị được giao nhiệm vụ phòng thủ, nhưng SĐ/TQLC vẫn luôn chấp hành tốt khả năng chiến đấu công tác sào huyệt địch, như cuộc chiến biển vùng sông Thạch Hãn cù a Đ6/TQLC vào Tháng Mười năm 72, cuộc hành quân chiếm lại chiếm cù a Việt Tháng Giêng năm 1973 trước khi ngừng bắn có hiệu lực cù a Hiệp Định Paris và được biệt lập Đoàn 258 TQLC đã hạ mặt tàu vận tải liên tiếp tại địch đang mon men ngoài khơi biển Miền Tây Tháng Sáu năm 1973.

Ngay lúc này, địch quân chủ có lẽ nào dám liều lĩnh tiến công vào các đơn vị TQLC. Có chăng chỉ là những hành động phá hoại lẻ lút, địch công, giật mìn lữ trên các trục giao thông tiếp tế. Phải nói rằng đây là phòng tuyến phòng thủ vững chắc nhất, thậm chí ngăn chặn mọi cuộc xâm lăng từ phía Đông Bắc xuống cù a CS Bắc Việt.

Do tình hình xáo trộn chung cù a đất nước và vì nhu cầu đòi hỏi cấp bách cù a chỉ huy trưởng lúc này, Bộ Tổng Tham Mưu QLVNCH đã quyết định đưa xuống phân bổ các lực lượng TQLC vào Nam gồm các LĐ-258, LĐ-369 và LĐ-486 vào miền được thành lập. LĐ-147 do Đại Tá Nguyễn Thọ Lâm chỉ huy gồm các Tiểu đoàn 3, 4, 5, Tiểu Pháo binh, 2 đơn vị Biệt Động Thám và Tiểu đoàn 7/TQLC thuộc Lực lượng Địch Nhiệm Tango do Đại Tá Thọ Lâm Phó trưởng chỉ huy đang nằm sẵn trên các tuyến. Thay vào đó hiện tại trên là 2 Liên Đoàn ĐQ với trang bị quân sự thiếu hụt. Đây là khởi điểm cho tất cả sự biến cố sau này tại miền Trung Quận Trại.

Mãi đến chiều tối ngày 7 Tháng Ba 1975, địch bắt đầu mở cuộc tiến công đầu tiên thật mãnh liệt vào mặt trung điểm tiến điểm 51 thuộc căn cứ Tiểu Đoàn, huyện Tây quốc 1, cây số 23. Đơn vị này được chỉ huy bởi Trung Úy Sáng ĐĐP/ĐĐ1 tiểu đoàn 4 TQLC đã chỉ huy thủ tục căng cương, đẩy lui những đợt xung phong biển ngược lại cù a địch. Liên lạc cuối cùng qua máy PRC-25 vào lúc 4 giờ sáng, anh đã yêu cầu pháo binh chặn đứng trên đầu mình vì vị trí bị địch tràn ngập. Anh đã tiếp tục sau đó trong cuộc chiến chỉ huy biển miền vận tải kẻ thù. Sáng sớm ngày 9 Tháng Ba 75, Tiểu Tá Trưởng Nguyễn Toàn ĐĐT/TĐ4/TQLC đưa xuống toàn bộ lực lượng còn lại, như có sự yểm trợ thật chính xác cù a các phi cơ A-37 thuộc không lực vùng I chỉ huy thu hút, ta đã hoàn toàn làm chủ tình hình. Xác định nhiệm vụ ngang trong các bãi mìn cù a hàng rào phòng thủ, mặt sự chiến đấu khác đang liên tránh trong các bãi rậm rạp ta bắt

s ng. Cũng cùng trong đêm đó, t i m t n i khác, t i u đoàn 121/ĐPQ T i u Khu Qu ng Tr đã tóm nguyên trung đ i đ ch khi chúng tìm cách t i n v h ng qu n H ng Đ i n. Ngày 22 Tháng Ba 75, đoàn xe t i p t cu i cùng c a đ n v r i h u tr m Măng Cá, Hu vào vùng hành quân. Chúng tôi đ c bi t h u h t dân chúng đã di t n vào Đà N ng và h u tr m cũng đ c B T L nh S Đoàn mang t t c trang thi t b v c a bi n Thu n An ch l nh.

Tôi ch th cho các đ i đ i thu g n l i các trang b và ph i g p rút di t n các th ng b nh binh đi theo chuy n t i p t này. Ngày 23 Tháng Ba 75 vào lúc 3 gi chi u, sau khi VC đ ng lo t pháo kích đ d i vào t t c các v trí, đ ch t th ng l u sông B , xung phong t n công vào các tuy n c a ĐĐ2/TĐ5/TQLC, vì quá b t ng và thi u c nh giác nên 2 trung đ i t n cùng cánh trái c a đ i đ i này b bung tuy n. Tôi liên l c v i Đ i Úy Tr n Văn Loan ĐĐT hãy c g ng gom con cái l i và ch nh đ n đ i hình, đ ng th i báo cáo tình hình này v BCH l đoàn. Đ i tá l đoàn tr ng ra l nh là b ng b t c giá nào cũng ph i chi m l i v trí v a m t.

Ch p nh n m i hy sinh thi t h i, ĐĐ4 c a Đ i Úy Nguy n Văn Hai đ c tăng c ng và đã hoàn t t nhi m v vào lúc 6 gi sáng ngày 24 Tháng Ba 75. Cũng trong th i gian này, h u h t t t c các đ n v Bi t Đ ng Quân, Đ a Ph ng Quân t đ ng rã ngũ b tuy n phòng th B c Qu ng Tr kéo v Hu th t h n đ n. Th xã Qu ng Tr coi nh b b ng hoàn toàn. T i u đoàn 4/TQLC đ c đ i u đ ng v làm nút ch n t i phía Nam c u An L . TĐ7/TQLC tr n đ c sông M Chánh t c u Vân Trình ra bi n Đông, phòng tuy n cao nh t phía B c c a mi n Nam.

Kho ng 4 gi chi u cùng ngày, nh n đ c l nh v tham d cu c h p kh n c p t i BCH/LĐ. Đ i Tá L ng, LĐT cho chúng tôi bi t rõ tình hình t ng quát và nhi m v ph i thi hành đêm nay là m t cu c di t n chi n thu t cho t t c các l c l ng v c a bi n Thu n An, vùng đ t t B c đèo H i Vân tr ra r i s l t vào tay đ ch... Cũng nh thành ph Qu ng Tr b v t b m t cách v t i vào sáng hôm nay khi m i ch có m t vài lo i pháo kích l t đầu đó.

Th là h t, còn gì đâu hào quang chi n th ng “C bay, c bay oai hùng trên thành ph thân yêu v a chi m l i đêm qua b ng máu...” Máu c a hàng v n đ ng bào, máu c a hàng ngàn chi n h u n m xu ng cho vùng đ t h i sinh và ngay bây gi , t t i nay Hu cũng s ch u chung s ph n. C đ đ y ni m kiêu hãnh t hào dân t c r i s b nhu m đ b i lữ ng i khát máu CS. Hàng trăm n m m chôn s ng t p th còn đó, máu x ng m h i n c m t c a bao chi n sĩ QLVNCH còn đây trong l i th quy t t b o v c đ M u Thân 1968. Còn đâu n a nh ng ngày tháng vàng son nh t c a ng i lính chi n n i tuy n đ u l a đ n lúc nào cũng hùng dũng hiên ngang. Có n i đâu nào h n ni m t i nh c c a ng i lính b i tr n!

Vì c c n thi t tr c nh t là ph i làm sao b o đ m đ c đ n v rút lui m t cách tr n v n, an toàn h u đ s c ch u đ ng m t cu c đ hành trên đ n đ ng dài g n 30 km. Thi u Tá Ngô Thành H u, ti u đoàn phó và Đ i Ủy Gianh Văn Nhân, ban 3 đang ch đ i t i BCH ti u đoàn. Chúng tôi cùng đ ng ý v i nhau b ng m t cu c lui binh trong bí m t, b t ng . T t c vũ khí n ng, c ng k nh nh 90 ly, súng c i 81 ly, h a ti n TOW ch ng chi n xa, đ n d c và nh ng trang b n ng n đ c l nh phá h y t i ch hay ném xu ng dòng sông. Đ i đ i 1 c a Đ i Ủy H Văn Ch nh đ ng ch t t xa đ c di chuy n tr c, chúng tôi không s đ ng đ n đ ng quen thu c hàng ngày, ph i băng qua m t xóm nh đ đ n cây s 17 c u An L mà là đ c con đ ng s t xuôi Nam, r i sau đó s đ i h ng v qu c l 1 khi các đ i đ i đã bám sát đ c v i nhau. Đã có ch ng c trăm ng i lính đ m i binh ch ng, không còn đ n v đang t t p vây quanh 4 chi n xa M-48 n m ch v gi a l , nòng súng ch a th ng v h ng quân thù, bình th n c i nói vui v nh đang tham đ m t cu c đ hành ngoài tr i. Đ n tr ng trung h c H ng Trà n m sát l Đông qu c l , ti u đoàn đ ng l i đ ki m đ i m quân s và c ng c l i đ i hình. May mà trong tay chúng tôi còn 1 xe Jeep hành quân, c th ch y lên, ch y xu ng đ “tha” nh ng ng i lính b t bát, tr nãi sau cùng. Đ i u t ng nh không ng , th mà đã x y ra m t cách th t t i nghi p cho trung đ i Nghĩa Quân qu n H ng Trà, t p h p và b b quên t i đây ch l nh th ng c p t m y ngày nay. Ng i trung đ i tr ng già đ n xin tháp tùng cùng chúng tôi. Vài chi c xe M41 n a cũng b t đ u n máy r m r ti n gi a đoàn quân. Nhi u đám đông dân chúng hòa l n h c n i đuôi phía sau h ra đi t ch C n, H i Yên, Văn Trình, H i Lăng, M Chánh... t ngày hôm qua hay s m hôm nay vì không còn gì đ hy v ng vào s b o v c a ng i lính chúng tôi.

Ti ng khóc than vang v ng th u tr i xanh, h , nh ng k b t h nh, còn l i sau cùng đang lê l t t ng b c m t l n mò tìm “t do” vì m t cu c ch nghĩa C ng S n b o tàn. Vài c già ch ng g y, các tr th vô t i kia r i s ra sao? Li u có còn đ s c hay ph i ki t h i ngã qu đ c đ ng.

R i ngã ba An Hòa r ph i ti n v Hu , thành ph b ng t i t m r i rác còn l i vài bóng bên đ ng. Nhi u v t l a tung tóe lên b u tr i u t i do nh ng trái sáng đ c ném t các toán lính tan hàng m t đ n v ch ng bi t ph i làm gì. Súng v n n l t đ t đó đây hòa l n ti ng chó tru v ng ra t các căn nhà v ng ch . Phú Văn Lâu v n n m đây bên b sông H ng, nh ng còn đâu bóng dáng các con đ quen thu c hàng ngày. Ti u đoàn b t đ u ti n quân qua chi c c u đúc m i xây bên đ i b n b Nam dòng sông, r i t đó qu o trái v Đông, h ng ra bi n. Tôi cho xe đ ng l i i phía bên này c u ch đ i cho h t ng i lính sau cùng. C m th y khá an tâm và m t chút hãnh đ n v nh ng binh sĩ thu c quy n, t t c đ u can đ m, hy sinh ch u đ ng và luôn tuân l nh c p ch huy ngay trong nh ng gi phút nguy hi m nh t nh lúc này.

Tôi không nh là bao nhiêu l n mình đã nhân danh th m quy n đ mà ra l nh cho thu c c p xung phong vào ch ch t. V i 12 năm trong cu c đ i binh nghi p, con s này ch c không ít l n đâu? Dĩ nhiên là c p ch huy nh , tôi cũng ch là k truy n và ki m soát l nh và cá nhân mình cũng b xoay quanh trong các vòng lu n qu n y! Vài con gió m nh th i t m t bi n vào, cũng

n&#i; đây cây c&#u, dòng sông m&#t th&#i k&# ni&#m, tôi b&#ng c&#m th&#y luy&#n ti&#c th&#m khát tìm g&#p l&#i m&#t vài n&#i ch&#n quen thu&#c l&#n cu&#i may ra hình &#nh cũ đ&# nh&# ng&#&#i x&#a! Cho tài xế l&#i xe l&#i ti&#n v&# h&#&#ng đ&#i l&# Tr&#n H&#ng Đ&#o và đ&# đ&#nh theo c&#u Tr&#&#ng Ti&#n cũ qua sông. Đ&#&#ng tr&#ng v&#ng ch&#ng có m&#t chi&#c xe nào lai vãng, xa xa trong bóng t&#i ch&#p ch&#n, lác đ&#c vài bóng ng&#&#i. Tôi b&#t đ&#u c&#m th&#y &#n l&#nh. B&#y gi&# ngoài đ&#n v&# TQLC ra, các đ&#n v&# khác ch&#ng còn g&#i n&#a đ&# mà phân bi&#t l&#n nhau, qu&# th&#t ch&#ng còn tình nghĩa g&#i rằng bu&#c, n&#u có ai đó n&#i h&#ng “bóp cò”.

Có l&#nh cho tôi ti&#n v&# phía tr&#&#c đ&# g&#p Đ&#i B&#ng Long M&# (Đ&#i Tá L&#T), ông giao cho m&#t x&#p b&#n đ&# và thay đ&#i l&# trình v&# phía ph&# Tân M&#, đ&#n đ&#&#ng t&# đ&#u thôn V&# D&# v&# c&#a bi&#n Thu&#n An không th&# nào nh&#c nh&#c n&#i, nhi&#u dòng ng&#&#i đi t&#n cùng các đ&#n v&# tan hàng đ&# v&# đây v&#i không bi&#t bao nhiêu xe c&#. Th&#&#ng Sĩ Th&#&#ng, th&#&#ng v&# ti&#u đoàn, ch&#ng bi&#t t&# đ&#u mang v&# vài két bia 33, có l&# t&# khách s&#n H&#&#ng Giang b&# tr&#ng? Anh nói v&#i tôi,

-Nh&#u đi Đ&#i B&#ng, đang bu&#n ng&# mà g&#p chi&#u manh.

- Thôi nhanh lên mà đi ông &#i! Non n&#&#c này mà còn nh&#u v&#i nh&#t!

T&# h&#&#ng quán c&#m Âm Ph&#, m&#t ng&#&#i đàn ông già tr&#c 60 tu&#i tìm đ&#n phần n&#n v&# m&#t s&# lính vào đ&#p phá, l&#c l&#o nhà c&#a ông ta.

- C&#i ch&#ng Vi&#t c&#ng đó Đ&#i B&#ng.

Th&# h&#i ai mà bi&#t đ&#&#c ai trong th&#i bu&#i tranh t&#i, tranh sáng này, ngay c&# toán lính đ&#p phá kia - có đ&#u t&#i sao trong hoàn c&#nh nh&# th&# này mà ông ta là k&# đ&#ng đ&#ng nh&# v&#y!

Qua kh&#i c&#u Đ&#p Đá m&#t qu&#ng n&#a, b&#t đ&#u r&# ph&#i vào con đ&#&#ng đ&#t, thôn V&# D&# chìm đ&#m trong màn đêm u t&#ch, đó đây leo lét nhi&#u ng&#n đèn đ&#u t&# kh&#p các mi&#u th&#, v&#t tích vàng son c&#a m&#t th&#i vua chúa. Ch&#càng lúc càng s&#a vang bên nh&#ng khu v&#&#n tr&#ng v&#ng, đoàn quân v&#n ti&#n đ&#u. Đ&#n khúc l&# b&# h&#, đành ph&#i v&#t b&# xe l&#i đ&#c đ&#&#ng.

-Phá hủy xe đi ông thủy.

-Không cần, mình đang di chuyển, không nên gây tiếng ồn.

Lữ đoàn bám trong mi&#ng, Liên, tài xế mò vào túi quần lấy ra con dao, cắt đứt dây trong đầu máy xe và quăng bình điện vào mặt biển rồi rời khỏi đó. Anh cũng không quên tắt đèn nh&#u cát biển vào bình xăng và nói,

-Ai ngủ đi cho lũ ác ôn sợ đêm, mình không dùng, phá hủy luôn... hi... hi...

Đến tối mờ sáng thì toàn thể đơn vị đã có mặt bên này phá Tam Giang mệnh mông, niềm vui r&#ng r&# trên mặt mặt người. Ph&#i mặt thêm 3 tiếng đồng hồ nữa mới đến được bãi bên kia sát biển bên ng&#t s&# “ghe g&#” của dân còn lại ở xóm chài. Tối lâu mới có mặt ngày nghỉ đồng p&# hôm nay, buổi trưa trong xanh với ánh nắng long lanh chiếu vào mặt biển. Gió vi vu với đầu đơn vị trên các con sóng với ch&# vào biển. Không còn gì thích bằng ngồi đây, dưới bóng râm của hàng dừa xanh th&#m, trên bãi cát, hàng ng&#t với dừa dừa bao la, nơi đó như một nh&#u con tàu như ng&#i tình đơn vị trên h&#a h&#n. Ăn với ít cơm gạo còn lại, trong ch&#p mặt ch&#p ch&#n, tiếng la khóc, than van còn mãi ám ảnh trong trí tôi trên đường rút chạy sáng hôm nay.

Cu&#c đi khi đơn vị là cùng! Tôi nhớ khi có lệnh cho đơn vị chuyển bãi ra bãi biển để lên tàu. Đó là khoảng 2 giờ ngày 25 Tháng Ba 75. Các lữ đoàn tập hợp trên bãi cát trống xóa theo theo theo s&#n sàng như mặt cu&#c hành quân đến bãi ngày nào. Đâu phải chỉ vì có s&#p hàng ch&#i lên tàu là xong, đơn vị đã rút theo ta đêm hôm qua, đã mò sát đất chúng tôi sáng hôm nay, đơn vị đã có mặt bên kia bãi phá, đơn vị đã trả trả trong đoàn quân. Theo lệnh của mặt trận ở Papazulu nào đó (Tôi nghĩ Lâm Quang Thi, TLP/QĐ1!!!), chiếc HQ-801 dành riêng cho TQLC đã chỉ c&#n cách bãi khoảng 50m. Như ng&#u phải chỉ có chúng tôi c&#n s&#ng, còn dân chúng, như ng&#u lính mặt đơn vị h&#n đơn vị kia, họ cũng c&#n c&#u với như chúng tôi, mà chúng ai có khả năng gì riêng để giúp đỡ họ.

Trong cơn qu&#n bách này, không ai c&#n nghĩ đến ai, chà đạp tranh giành nhau mà sống, miễn được yếu thua, khi con rắn đã mặt đầu ch&# còn lại cái đuôi tha hồ mà ngóc ng&#y. Như s&#c b&#t của chiếc lò xo, tất cả ủa nhau tràn ra tàu, ng&#i không biết là ôm sát ng&#i biết biển, ng&#p l&#n với tất th&#n trong sóng nước, vài chiếc xe M-113 lại n&#c ở trên d&# lên, tiếng rên la gào thét. Mặt

sóng nhô lên, hai cón sóng đập xuống, nhúng cái đầu lô nhô, nhôu thân hình chìm lịm, mọt hút trong khi con tàu vờn nồmáy đi ch. Đch đã vọt phá Tân M, đã có mọt cái miu trên đi cát đầu làng. Đch đã bắt sóng mọt s lính phía sau, đch bắt đầu pháo rí rác khắp nitrên mọt biển.

Bãi biển đã không còn an ninh mà trót cũng chng có. Con tàu đành bắt lợc rí biển. Đ đợc an toàn h, lữ đoàn quy t đnh dỉ bãi biển v hng Nam và bng đ mĩ cách phĩ tách rĩ đám đông h n lo n kia h u đ dăng đi phó vĩ tình hình mĩ. Đc theo mé nợc đ y rĩ xác ngĩ, nhng b mọt nhĩ nhĩ, bắt đng, ngng th theo cón sóng biển đp vui, có l, có quen. Ngĩ d nhĩ n ra nhĩ t là Đĩ Úy Ân, ĐĐT/ĐPQ tiũ khu Quũng Trĩ.

Chúng tôi đã di tĩn chiĩn thuĩt bng con đợng máu mọt trĩn Hĩ Lào 1971, đã rĩ bĩ Đông Hà, Quũng Trĩ đc đi lĩ kinh hoàng mùa Hè đĩ lĩ a năm 1972. Vĩ sĩ nguy hiũm cùng cĩc nhĩng tinh thĩn đầu có quá tuyĩt vĩng nhĩ bấy giĩ vì dù sao cũng còn chút gì đĩ hy vĩng lữ đoàn quân tiũp tĩ phía sau. Còn đĩ đây rĩ vào tình thĩ vô cùng tuyĩt vĩng. Cĩ nguyên lữ đoàn có hĩn 3,000 quân, tiũn thoái lĩng nan trong cái túi càn khôn chĩ vĩn vĩn 4 km 2, đang giĩ lĩng chĩu trĩn. Tàu chiĩn Hĩĩ Quân QLVNCH vĩn trĩng cĩ lĩng vĩng ngoài khĩi, nhĩng các khĩu đĩi bác đầu rĩi?! Niũm hy vĩng mong manh còn nhen nhóm là sĩ đợc tàu vào đón, nhĩng sĩ u tiên theo thĩ tĩ nào? Đĩn vĩ nào sĩ phĩi nĩm lĩi chĩu trĩn và làm vĩt hy sinh sau cùng? Bóng chiũu bắt đầu trĩ dài trên bãi cát trĩng xóa mĩnh mĩng đĩ báo hiũu màn đêm buông xuống. Lữ đoàn quy t đnh rĩ quân phòng thĩ. TĐ4 và 7 phĩ trách mọt trĩn Tây, TĐ3 phía Nam, TĐ5 chúng tôi phía Bĩc. Đĩĩ Úy Tô Thanh Chiũu, ĐĐT/ĐĐ2 và Thiũu Tá Nguyĩn Trí Nam TĐP/TĐ4/TQLC đã hy sinh trong giĩ phút thĩ 25 này cùng mọt loĩt đĩn cĩ a tên du kích hĩn nhĩt bĩn lĩn trong khi làm nhĩĩm vĩ điũu đĩng quân rĩĩ tuyĩn. Điũu đáng thĩĩng tâm nhĩt là hai ngĩĩĩ vĩ a mĩĩ lĩp gia đĩnh và cĩ hai bà vĩ đang mang thai. Cái chĩt thĩt quĩĩ ác, tình cĩ bĩĩ bàn tay oan nghiĩt cĩ a tĩĩ o hóa, đĩnh mĩnh!

Tin tĩ BCH/LĐ cho biĩt là tàu sĩ vào đón đêm nay hay trĩ nhĩt là sáng sĩ m ngày mai theo thĩ tĩ nhĩ sau: BCH/LĐ, TĐ2PB, TĐ4, TĐ3, TĐ5, TĐ7... Đĩng theo sĩ suy nghĩ đĩ đoán cĩ a chúng tôi, lĩ dĩ nhiên các đĩn vĩ tan hàng hay bĩ sĩt mĩ không còn khĩ năng chiĩn đĩu thĩ u tiên mang hĩ dĩ cĩng sĩ m cĩng tĩt đĩ không làm vĩĩng bĩn các đĩn vĩ còn lĩĩ. Nhĩng cĩ BCH/LĐ đi hĩt thĩ ai sĩ là ngĩĩĩ chĩ huy chúng tôi. Điũu này thĩt cĩn thiĩt và quan trĩng nhĩt. Cái thĩ tĩ dĩ chuyĩn mà không mọt binh thĩ nào vĩĩt ra hoĩc chúng tôi chĩ a hĩĩ áp đĩng trĩĩc đĩ.

Qua ánh trăng mĩĩĩ, dòng ngĩĩĩ bĩ bĩ lĩĩ ban chiũu đang sĩt kéo vĩ tuyĩn phòng thĩ. Không còn cách gì hĩn là phĩĩ chĩn hĩ lĩĩ nĩm sát phòng tuyĩn trong tĩm bĩĩ vĩ hĩĩ lĩĩ cĩ khĩĩ làm xĩĩ trĩn cho sĩ điũu đĩng chĩ huy cĩ a quân bĩn bĩn trong. Sĩng vĩn nĩ đĩu khĩp nĩĩ và chĩng có con tàu nào cĩp bĩn. Trăng vĩn lĩn cao, khuyĩ dĩn. Cùng lúc, vĩĩ tĩp ngĩĩĩ xĩĩ lĩ, hĩĩĩ

nhất tách bển rồi ngũ ra khỏi.

Rạng sáng ngày 26 Tháng ba 75, khi ánh bình minh vừa ló dạng ở phía đông thì con tàu cùng thủy thủ đoàn cũng bắt đầu di chuyển về phía biển, rồi tiến vào biển theo sự điều khiển của BCH. Đã có chuẩn bị sẵn sàng trước, nên việc di chuyển lần này tiến hành rất thuận lợi. Trước tiên vốn là BCH/LĐ và các thành phần binh lính các đơn vị mang đến. Địch thả ra những xung lực ra sức đánh vào đầu chúng tôi những đòn thù chí tử. Đây là điều nguy hiểm nhất của chiến tranh, có vay có trả. Chúng tôi đã di chuyển nguyên trung đoàn 48 địch một cách không thận trọng khi quét sạch chúng ra khỏi hang cuội cùng với cả thành Quân Trại. Những vòng sát oan nguy hiểm của đoàn chiến xa M48 và M41 đã nghiền nát vô số lính của ngụy quân Bức Việt, sinh Bức Việt Nam, qua các dây điện dây điện trong hầm khi tiến công tiến vào của Việt.

Pháo địch cùng lúc càng mãnh liệt hơn và chiến đấu càng ác liệt hơn khi vốn là một tiêu điểm nhất đầu chúng điều chỉnh tác xạ ngắn, dài... Một chiếc lả, hai chiếc lả, rồi quá nhiều chiếc lả của loaị hỏa tiễn tầm nhiệt AT3 rồi rác đó đây. Có cái rơi ngay dòng người di chuyển người theo sóng nước. Có cái trúng thẳng vào thân tàu. Con tàu tránh né như neo tách bển.

Đến bãi cạn thẳng, tôi chui ra khỏi hầm trú ẩn làm một vòng quanh tuyến. Những vết sáng của đèn điện đèn đèn của thuyền cùng nhiều quả đạn pháo kích đan chéo nhau vì vút trong gió biển. Các khẩu súng của 60 ly và phóng lựu M79 của ta đáp xuống chậm chạp, không khả năng nhiều hơn những cũng địch chúng mình rằng “bên em vốn đang có ta đây!” Dọc theo mé nước sát biển, thủy thủ Thiệu Tá Võ Đông Phương, TĐT/TĐ2/PB/TQLC, Đới Ủy Lê Tô Hào cùng một vài người lính đang gấp rút sơ tán các mũ sắt của mình để cào cào mọi thứ. Họ là những người cuối cùng bỏ sót lại khi họ rút lên và mình đã đứng lên tàu.

- 207 đây 416 gọi. Anh ơi take care con cái.

-Vâng! Nhớ rõ.

416! 207 là biệt hiệu của Thiệu Tá Phạm Cang TĐT/TĐ7/TQLC, người thâm niên và giỏi nhất trong đoàn bển tôi. Còn 416 là danh xưng của Trung Tá Nguyễn Đông Tấn LDP/LĐ147.

Những chiến đấu nhất định, sóng biển rì rào và bãi cát lại trôi về phía biển, không còn một bóng người lại vắng, họ đang chiến đấu ở tuyến đầu, họ tránh núp dưới hầm sâu, họ lại tiến, họ lại tiến, họ lại tiến.

thêm thuồng vò mọt con tàu khác. Các đđi đđi lđi thêm mọt sđ bđ thđđng, lđi thêm vài ngđđi chđt nđa. Đđn đđđc, lđđng thđđc cđn đđn trong khi chúng tôi cđ hđt sđc giđ vđng tinh thđn binh sĩ bđng cách liên lđc máy thđđng xuyên vđi các đđi đđi. Cđm giác bđ vđt bđ bđt đđu nhen nhúm trong ý nghĩ mình, nhđng tôi vđn chđa dám tin rđng đđđu này có thđt, vì nđu nhđ vđy thì còn thđ thđng gì đđn quân đđi và tđ quđc mà biđt bao ngđđi đã hđt lòng yêu thđđng và phđc vđ. Mđm mđ vào cuđn đđc lđnh truyđn tin, tôi vđn máy qua tđn sđ BTL/SĐ đang đđđu trên đđo Hđi Vân, vđi trđm liên lđc chuyđn tiđp giđa Huđ và Đà Nđng. Ngđđi tiđp tôi là Đ/U Đan, tùy viên tđ lđnh,

-Đđi Dđđng, cho tôi xin gđp Lđng Sđn (biđt danh cđa Thiđu tđđng Bùi Thđ Lđn, tđ lđnh SĐ/TQLC).

-Lđng Sđn đang bđn lđm. Có gì ông anh nói, tôi sđ chuyđn.

-Nhđ Đđi Dđđng trình vđi Lđng Sđn cho chúng tôi lđnh kđ tiđp.

-đđđđ cũng đang lu bù lđm, không ai có thđ giúp gì đđđc cho ông anh. Tđt hđn hđt là self-service. Good luck ông anh!

Mđt mầy tđi tđm, xây xđm, thđt vđng, tôi ném đđng liên hđp xuđng cát... self service... có nghĩa là tđ lđc cánh sinh, tùy cđ đđng biđn, có thđ là mđnh ai nđy lo, có thđ là tan hàng! Khođng quá xđ trđa, mđt trđi Papazulu lđi xuđt hiđn bđng mđt giđng thđt đanh thép, ông ra lđnh cho mđt chiđc HQ khác, bđng bđt cđ giá nào cũng phđi bđc tiđp chúng tôi. Con tàu lđi tách sóng hđđng thđng vào bđ phía Bđc tuyđn phòng thđ chđng 200m. Lđn này, TĐ4 sđ lên tàu đđđi sđ sđp xđp chđ huy cđa Thiđu Tá Đđnh Long Thành, tân TĐT cđa đđn vđ này. Bđt kđ là đđn vđ nào, bđt cđ là đđu tiên cho ai, thđt nhiđu đám ngđđi tđ mđi hđđng đđ đđp vđ đđđ trđn xuđng nhđ thác lủ. Con tàu quá tđi trđng trđnh trên mđt nđđc, chân vđt ngđng quay nđm bđt đđng vì máy đã hđng rđi. Lđi thêm mđt đđm nđa rđi sđ đđn vđi tình thđ mđi lúc mđt tđi tđ hđn. Phđi quyđt đđnh ngay bây giđ, nhđng giđi quyđt bđng cách nào đđđ? Tôi gđi HS1 Lê Hđng Quđng Nam, ngđđi cđn vđ thân tín nhđt đđn, sau khi đã cđo nhđn bđ râu cđa mình, chính nhđ nó mà tôi đã ăn nên làm ra trong đđi binh nghiđp và đđđc giđy phép cđa bđ TTM cđp hđn hđi vđi lý do: “Uy tín cđp chđ huy”.

-Anh chuđn bđ cho tôi mđt ít nđđc uđng và vài bao gđo sđy đđ phòng thân.

Nam do d&#m u máo,

-Ông thụ y đ&#ng b&# t&#i em, có gì cho t&#i em theo v&#i.

Thu&#n, Thành hai hi&#u thính viên cũng òa lên khóc.

-Yên trí, thụ y trò mình s&# s&#ng ch&#t có nhau mà.

Đ&#u óc tôi c&# mãi b&# ám &#nh b&#i l&#i đ&#ng c&#a Đ/U Đan là ông anh nên “self service”. Nhưng chuy&#n này cũng có 5, 7 cách khác nhau. Hãy tìm m&#t vài ng&#&#i lính thụ t kh&#e m&#nh, b&#i nhà ng&#&, mà ph&#i là dân chuyên đi bi&#n &# Nha Trang hay Phan Thi&#t, mò vào nhà dân hay đ&#c theo mé n&#&c, tìm s&#n m&#t chi&#c ghe thụ t t&#t, chu&#n b&# s&#n sàng, thụ a n&#&c đ&#c thụ câu s&# cùng b&# tr&#n nh&# loài chu&#t. Nhưng cũng ch&#ng ph&#i đ&# dàng l&#m đâu! Chúng tôi s&# b&# b&#n ch&#t b&#i đ&#ng đ&#i tr&#&c khi n&#p mình cho b&#y cá m&#p, hay là tuyên b&# ho&#ch to&#t rõ ràng, đ&#n v&# tan hàng, m&#nh ai n&#y lo, đâu ph&#i l&#i &# mình. Đi&#u này quá tr&#ng tr&# và tr&#ng tr&#n, ch&#ng còn tình nghĩa gì. N&#u còn s&#ng làm sao dám nhìn l&#i m&#t nhau nh&# Hai Ch&#n, Pake, Loan M&#t Nhung, Chanh Tr&#c, Ba Ngành, các ĐĐT l&#&ng đen lì l&#m, nh&#u r&#&u nh&# u&#ng n&#&c mà đánh gi&#c r&#t chí tình. Tôi liên l&#c máy v&#i Thi&#u Tá Cang TĐT/TĐ7 cùng Thi&#u Tá S&# TĐT/TĐ3, chúng tôi cùng đ&#ng ý v&#i nhau là ch&#ng còn cách nào khác h&#n, m&# đ&#&ng máu xuôi Nam v&# c&#a bi&#n T&# Hi&#n còn n&#&c, còn tát.

Nói là m&# đ&#&ng máu ch&# thụ c ra ch&# là cách thụ i thác cho m&#t s&# tan hàng, đ&#&ng v&# bít l&#i, vì n&#u có tr&#y da tróc v&#y đ&#n n&#i thì cũng ch&# là vùng tr&#i mây n&#&c mênh mông, ng&#i đó ch&# n&#p thụ t cho ch&#ng. Di chuy&#n cũng theo thụ t l&#p lang, nh&#ng đ&#i hình ch&#ng còn. S&#c mòn, l&#c ki&#t, súng c&#m tay, tinh thụ n đã m&#t, đ&#n đ&#&c cũng không, c&# nh&#m m&#t nh&#m mũi mà ch&#y 1,2,3,4... 1,2,3,4 “đ&#&ng tr&#&ng xa con chó nó tha con mèo...” càng xa đ&#ch bao nhiêu càng t&#t b&#y nhiều.

Nhi&#u t&#ng n&# chất chứa phía sau, c&#a đ&#ch thì ít mà c&#a ta thì nhi&#u. Nhưng ng&#& i lính b&# thụ &ng không còn kh&# năng theo k&#p đoàn quân, bò l&#t l&#i v&#i nhau, bung ch&#t l&#u đ&#n n&# đ&# “thà ch&#t vinh, còn h&#n s&#ng nh&#c”. Đ&#a con đ&#u c&#a TĐ3 Sói Bi&#n đang b&# m&#t đ&#i đ&#i du kích ch&#n l&#i, phía tr&#&c của v&#, &# sau đùn t&#i, vô v&#ng, tuy&#t v&#ng, ch&#a bao gi&# tôi c&#m thụ y thêm s&#

s ng b ng lúc này, mi ng luôn luôn l m b m xin Ph t Tr i giá h “cùng t c bi n, bi n t c thông”.

Nhóm chúng tôi g m 5 ng i t p vào xóm dân chài, hy v ng s đ c giúp đ b i tình quân dân cá n c ngày nào, nh ng hi n t i quân đã tan thì tình cũng ch ng còn, m c đ u đã c g ng nài n h t s c k c ti n b c thuê m n, nh ng h đã t ch i th ng th ng. Ch ghe là gã trung niên l c l ng, m t r hoa mè ch c là tên V i t c ng n m vùng hay du kích gì đó. Thôi thì “tam th p l c k”, kê súng vào đ u đ a n t là th ng sách nh t.

Đây là l n th hai tôi ch y gi c, lúc nh vào lúc 5 tu i theo m tr n vào r y m i l n “m i s m mai th ng Tây nó b vào r ng ta quy t tr n”. Và bây gi sau 26 năm khi đã tr ng thành trong quân ngũ... v n còn súng đ n trong tay cùng nh ng chi n h u b n bè, tôi ph i ch y tr n gi c C ng, th ng ch ghe đang ng i v i tôi bây gi là m t tên VC chín rõ m m i, h n phá máy cho ghe ng ng, h n làm đ u ch đ i m m i l n k sát ghe đ ch. Nhi u ng i đ a đánh h n t i ch , tôi ngăn không cho, chuy n gì r i cũng ph i tính đ ng v , n u nh thì sao!

Ch v n v n m y ngày phù du mà bao đ i u bi n đ i đ n đ p b t ng , không bi t s ph n c a tôi và bao nhiêu ng i khác n a r i s ra sao khi ánh bình minh c a m t ngày m i xu t hi n, Hy v ng s ng còn ch là v i c hi m m n nh nhoi trong cái ch t x y đ n m i là đ i u ch c ch n.

T m sáng hôm sau, sau khi đã c n h t nhiên li u, chi c ghe đành n m chênh vênh trên m t n c mênh mông vùng T Hi n, gi a r ng c gi c. Xa xa là nh ng dãy núi ch p ch n xanh th m c a đ nh đèo H i Vân nh réo g i, m i m c, thềm thu ng, ti c r . Và nh s ph n đã an bài, nh ng r i cũng có lúc “chí tuy còn mong ti n b c mà s c không kham n i đo n đ ng dài, s nghi p bao năm đeo đ i thôi cũng đành gián đo n t đây... b i đâu? do đâu? vì đâu?

Giã t vũ khí, ném súng xu ng dòng sông đ nh m nh, ng i ch đ ch đ n đ i đ i l ch s sang trang. Chúng tôi b trối tay lùa lên b . Chúng tôi b “gi i phóng” t t c qu n áo, đ ng h , dây chuy n, đ đ c. M t vài ng i b đ n đi x b n dã man. Chúng tôi b x v , đ u t làm tay sai cho đ qu c. Chúng tôi không còn là chúng tôi n a, ch vì chúng tôi là chi n sĩ QLVNCH b o v mi n Nam T Do, b b r i l i phía sau th s ng ch t th y chung và chi n đ u h t mình. Cu c đ i tù đ y c a vài ngàn quân cũng b t đ u t cái ngày đáng nh y... 27 Tháng Ba 75 t i m t đ a danh nh , h o lánh, quen thu c: thôn Vĩnh L c, Th a Thiên, Hu ngay trên t qu c thân yêu c a chúng tôi...